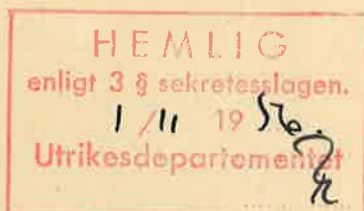

KOPIA.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

Förtroligt.

(Pol. delgivning)
Stockholm den 1 november 1956.
Överlämnas för förtrolig kännedom,
till ~~Beskickningschefen i~~ Överintenden-
denten Sköld, Nationalmuseum.

H. Edelstam

(H. Edelstam)
Byråchef

IB

P.M.

Den spanske ambassadören de Zulueta besökte mig den 25 oktober. Hans ärende var att beklaga sig över den politiska tendens, som enligt hans mening kommit till uttryck i samband med presentationen av den av nationalmuseum anordnade utställningen av Picassos tavla Guernica. Ambassadör Zulueta visade mig den officiella utställningskatalogen och pekade på de bilder och avtryck av tidningsartiklar från det spanska inbördeskriget, varmed det konstnärliga bildmaterialet omgivits i katalogen. Det var mycket anmärkningsvärt, förklarade han, att en officiell statlig institution som nationalmuseum tillåtit sig att ge en så tydlig politisk anstrykning åt presentationen av ett konstnärligt verk. I samband med utställningen hade nationalmuseum även inbjudit till förevisning av filmer från det spanska inbördeskriget med kommunistisk och mot den spanska regimen riktad tendens. Spanska ambassaden hade mottagit inbjudningskort till dessa filmförevisningar. Ambassadören vore nödsakad att rapportera till sin regering om vad som förekommit. Han vore bekymrad över återverkningarna härav på de goda svensk-spanska förbindelserna, som ju nu senast i samband med invigningen av Sverige-huset i Madrid ytterligare intensifierats.

Utan att närmare känna till förhållandena kring presentationen av Picasso-utställningen inskränkte jag mig till att för ambassadör Zulueta som min personliga uppfattning framhålla, att nationalmusei ledning säkerligen icke haft några som helst politiska syften vid utformningen av utställningskatalogen, vilket för

Övrigt framginge av vad som sagts i förordet till katalogen. Man hade väl helt enkelt sökt ge bakgrunden och atmosfären kring konstverkets tillkomst. Man kunde inte vänta sig att den konstnärliga ledningen för ett museum skulle så noggrant avväga vad som kunde te sig lämpligt eller olämpligt ur politisk synpunkt. Jag kunde endast beklaga om presentationen av Picassoutställningen skulle komma att på spansk sida uppfattas som en demonstration mot den spanska regeringen, något som självfallet icke kunde ha varit utställningsledningens avsikt.

Stockholm den 27 oktober 1956.

/u/ Leif Belfrage

Förtroligt.

KUNGL. UTRIKESDEPARTEMENTET

(Pol. delgivning)

Stockholm den 14 november 1956.

Överlämnas för förtrolig kännedom
till ~~Beskickningschefen~~ i Över-
intendenten Sköld, Nationalmuseum.

H. Edelstam

(H. Edelstam)

Byråchef

P.M.

IB

Den spanske ambassadören hade begärt att ånyo få besöka mig för att fortsätta att tala om den enligt hans uttryck obehagliga affären i samband med nationalmusei Picasso-utställning, varöver han beklagat sig vid ett besök hos mig den 25 oktober.

Vid vårt samtal i dag upprepade ambassadör de Zulueta i indignerade ordalag sin klagan över den propaganda mot den spanska regimen, som enligt hans uppfattning kommit till uttryck framför allt i utställningskatalogen. Han hade hittills tvekat att sända in katalogen till Madrid med hänsyn till den ogynnsamma reaktion detta skulle framkalla där. Flera framstående spanska medborgare, som på sista tiden besökt Sverige och därunder även beskådat Picasso-utställningen, hade emellertid hos ambassadören uttryckt sin harm över det sätt på vilket en svensk statlig institution utnyttjade utställningen för att göra propaganda mot den spanska regimen. Det vore därför svårt för honom att icke redovisa saken för Madrid. Han kunde därvid knappast underlåta att sammanställa denna senaste mot regeringen i Spanien kritiska publicitet med vad som tidigare förekommit i svensk radio och svensk press. Inställningen hade genomgående varit för Spanien ofördelaktig. Totalintrycket måste därför ur spansk synpunkt te sig ytterst otillfredsställande. Samtidigt hade i spansk press förekommit en hel del artiklar om Sverige, inte minst på senare tiden, som utandades stor sympati och beundran för vårt land. Härifrån kunde han däremot bara inrappor-

tera för Spanien ogynnsam publicitet.

Jag framhöll ånyo vad jag redan sagt vid ambassadörens föregående besök, nämligen att utställningsledningen uppenbarligen icke kunde ha haft några politiska biasyften vid presentationen av Picasso-utställningen, utan endast velat ge den historiska bakgrunden och atmosfären kring konstverkets tillkomst. Nationalmuseum arbetade helt självständigt och regeringen kunde självfallet icke lägga sig i hur museet ordnade sina utställningar. Jag tyckte nog - sade jag - att ambassadören överdrev sakens betydelse och i presentationen av utställningskatalogen intolkade avsikter, som varit för utställningsledningen främmande. Från utrikesdepartementets sida hade vi ingen anledning eller möjlighet att blanda oss i denna sak.

Sedan diskussionen fortsatt en stund, varunder argumenten upprepades å ömse sidor, föreföll ambassadör Zuluetas indignation att bli något mera dämpad. Då han lämnade mig, verkade han emellertid alltjämt missnöjd och bekymrad. Han antydde, att man finge vänta sig att spanska utrikesministeriet komme att taga upp saken med den svenska beskickningen i Madrid.

Stockholm den 1 november 1956.

/u/ Leif Belfrage